

וְזֶה עֵתוֹ וְלֹא יֵעָבֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ה' חֲשׁוֹן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

וְזֶה שְׁאֵמַר רַבָּה בַּר בַּר-חֲנָה: לְדִידֵי חָזִי לִי הוֹרְמִיז בַּר לִילִיתָא, דְּהוּהֵ קָא רָהֵט אַקוּפָא דְשׁוּרָא דְמַחֲזוּזָא, וְרָהֵט פְּרָשָׂא כִּי רַבֵּב סוּסֵיָא מִתְתַּאֲי, וְלֹא יָכִיל לָהּ. זְמַנָּא חֲדָא הוּי מְסַרְגִּין לָהּ תְּרֵיתֵי חֵיּוֹתָא וְקִימִין אַתְרֵי גְשָׁרֵי דְדוֹנָג, וְשׁוּר מִחֵאֵי לְחֵאֵי וּמִחֵאֵי לְחֵאֵי, וְנִקַּט תְּרֵי כָּסָא דְחַמְרָא בִידָהּ וּמִזְרַק מִחֵאֵי לְחֵאֵי, וְלֹא נָטְפִי מִנֵּיהּוּ נִטְפָּא לְאַרְעָא. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּחוּמוֹת הָרָח, וְשִׁמְעַת מַלְכוּתָא וְקַטְלָהּ.

רַבֵּי צְבִי"ס: הוֹרְמִיז – שֵׁד הוּא, כְּדָא מְרִינֵן בְּסִנְהֶדְרִין: מִפְּלַגָּה לְתַתַּאֲי דְהוֹרְמִיז. אַקוּפָא דְשׁוּרָא – עַל שְׁנֵי תְּחוּמָה; וְתַאֲי עֲבָדָא, לְהוֹדִיעַ צְדָקוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמֵּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו וְאֵינּוּ נוֹתֵן רְשׁוּת לְאֵלוֹ לְהַזִּיק, וְגַם שֶׁלֹּא לְצֵאת בְּדֶרֶךְ יְחִידֵי. וְרָהֵט פְּרָשָׂא – לְפִי תַּמּוּ. וְלֹא יָכִיל לָהּ – שֶׁהִיא תִשָּׁד רֵץ בְּיוֹתֵר. וּמִיּהוּ, הַפְּרָשׁ לֹא הָיָה מִתְכוּוֹן לְכָךְ. מְסַרְגִּין – שֶׁהִיא אֶכְפֵּף וְסַרְגָּא נְתוּנִין עַל הַפְּרָדוֹת. אַתְרֵי גְשָׁרֵי דְדוֹנָג – שֵׁם אוֹתוֹ נִקְרָא, וְהָיוּ רְחוּקִים זֶה מִזֶּה, וְהַשֵּׁד מְדַלֵּג מִפְּרָדָה זֶה לְפְרָדָה זֶה. תְּרֵיתֵי כָּסִי דְחַמְרָא – שְׁנֵינֵיהֶם מִלֵּאִים יִין. וְהוּהֵ מִזְרַק – תְּרוּיְהוּ בִּיחַד, זֶה בְּתוֹךְ זֶה, בְּחֵדֵי דְקָא מְשׁוּר, וְאֵין נִשְׁפָּה אֶפְלוּ טָפָה אַחַת, וְאַף-עַל-פִּי שֶׁהִיא אוֹתוֹ תִּיּוֹם רוּח־סְעָרָה, שֶׁהָיוּ עוֹלִים יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם וְיוֹרְדִים עַד תְּחוּמוֹת מִכַּח הָרוּחַ, וְאַף-עַל-פִּי כֵּן לֹא נִפְלְהָ טָפָה לְאַרְץ. יַעֲלוּ שָׁמַיִם וְגו' – פְּסוּק הוּא גַּבִּי יוֹרְדֵי הַיָּם בְּתַהֲלִים. שִׁמְעַת כִּי מַלְכָּא וְקַטְלָהּ – מַלְכָּא דְשִׁידָא, שֶׁאֵין דֶּרְכּוֹ שֶׁל שֵׁד לְהִרְאוֹת לְבְנֵי-אָדָם, וְהִרְגוּהוּ מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְנַלָּה סוּדָם. וְאִית דְּאִמְרֵי: כִּי מַלְכָּא – קִיסָר, שֶׁהִיא יָרָא שֶׁלֹּא יִטַּל מַלְכוּתוֹ, שֶׁהִיא אוֹתוֹ שֵׁד מְאָדָם שֶׁבָּא עַל שָׂדֶה, וְהִיא דֶּר בֵּין הָאֲנָשִׁים.

לְדִידֵי חָזִי לִי הוֹרְמִיז – פִּירֵשׁ רַבֵּנוּ שְׁמוּאֵל: שֵׁד הוּא. בַּר לִילִיתָא – זֶה תְּלִמִּיד-חָכָם, שֵׁד יְהוּדָאִין, וְזֶה: 'בַּר

זֶה הַדָּבָר וְלֹא יַעֲבֹר

תקנו לומר מזהר רבינו רבנו יהודה תיקון רבנו
זוהר פנחס רב"ח: וזה מתתאי, כי התחוננים גורמים בלמודם להרכיב
נפש התנא על סוסו, על גופו, כמו שכתוב: "שפתותיו דובבות"
וכו'. אבל 'ולא יכיל לו' – שהתנא לא יכול לסבל נשיקותו, כי נבלה
טובה הימנו, ונעותרות נשיקות שונא, והתנא בורח ממנו. ואם
יקשה לך: איך הוא אינו מחזיר תורתו של התנא ללמדן למוטב,
ואדרבא, שנתוסף לו גדלות ביותר, ואיך בא זה, שמתורה
הקדושה של התנא יכול הלמדן להכשל.

ליתא, כמובא במדרש (שוחר טוב תהלים יט): 'איך ידע משה בין יום
לילה כשהיה בקיע? ומובא, כשלימד עמו תורה שבועלפה, ידע
שהוא לילה, וזה בר ליתא, שעקר הלמדן מתורה שבועלפה.

וזהו רהט אקופא דשורא – זה צדיק הדור, שתלמיד חכם,
שד יהודאי, רודף את הצדיק הדור שנמשל לחומה,
כמאמר חכמינו, זכרוננו לברכה (בבא בתרא ז): 'תלמיד חכם אין
צריך לנטירותא, עין שם. ורהט פרשא – פרש רבנו שמואל:
'לפי תמו'. פרשא – זה התנא, שחדש זאת התורה ופרשה אותה
יפה והוציא לאור תעלומה, גם אותו רודף, אבל לפי תמו, כי
תלמיד חכם, שד יהודי, אינו מכין לרדף את התנא, וזאת הרדיפה
נעשה ממילא.

כי רכב סוסיא מתתאי – כי הלמדן, על ידי שלומד תורת
התנא, על ידי זה מחזיר נפשו של התנא לתוך גופו של
התנא; החזרת נפש לגוף, כמו רכיבת הסוס, שהסוס טפלה לו (עין
זוהר פנחס רב"ח). וזה מתתאי, כי התחוננים גורמים בלמודם להרכיב
נפש התנא על סוסו, על גופו, כמו שכתוב: "שפתותיו דובבות"
וכו'. אבל 'ולא יכיל לו' – שהתנא לא יכול לסבל נשיקותו, כי נבלה
טובה הימנו, ונעותרות נשיקות שונא, והתנא בורח ממנו. ואם
יקשה לך: איך הוא אינו מחזיר תורתו של התנא ללמדן למוטב,
ואדרבא, שנתוסף לו גדלות ביותר, ואיך בא זה, שמתורה
הקדושה של התנא יכול הלמדן להכשל.

ותריץ על זה: זמנא חדא הוי מסרגין לה תרתתי חיותא –
כי לפעמים התנא נופל לאיזה שגיאה דקה מן הדקה,
כדי שעל ידי זה ימשיך לעולם תרתתי חיותא; כי יש שני מיני חיות:
חיות רוחני – ארך ימים בימינה, וחיות גשמי – בשמאלה עשר

וְכָבוֹד"; וְהִתְנָא מַחֲמַת דְּבִקּוּתוֹ הָעֲצוּמָה בְּחֵיות הָרוּחָנִי, אֵינוֹ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ, חָם וְשָׁלוֹם, מְכַל וְכֹל מַחֲיוֹת הָרוּחָנִי, וּמַחֲמַת שֶׁהוּא נֶפֶל לְבַחֲיוֹת הַלְמוּד [שְׁלֵא לְשָׁמָה] בְּשָׁבִיל חֵיות גַּשְׁמִי.

קִימוּן אֶתְרֵי גַשְׁרֵי דְדוֹנָג, וְשׂוֹר מֵהָאֵי לְהָאֵי – כְּמוֹ אָדָם שֶׁעוֹמֵד עַל גַּשֶׁר שֶׁל שִׁעוּה וְאֵינוֹ יָכוֹל לָעֵמֵד – קוֹפֵץ עַל גַּשֶׁר הַשְּׁנִי; וּמַחֲמַת שְׁגָם הַשְּׁנִי שֶׁל שִׁעוּה, קוֹפֵץ עַל הָרֵאשׁוֹנָה, קוֹפֵץ מֵהָאֵי לְהָאֵי. בֵּן הִתְנָא – עֵקֶר לְמוֹדוֹ תָּמִיד לְשָׁמָה, וּמַחֲמַת שֶׁצָּרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ חֵיות גַּשְׁמִי לְעוֹלָם, מִפִּילִין אֹתוֹ לְלְמוּד שֶׁלֵּא לְשָׁמָה, אֲזִי נוֹטְלִין מִמֶּנּוּ לְמוּד בְּחֵינַת לְשָׁמָה, וְשׂוֹר מִלְשָׁמָה לְשָׁלֵא לְשָׁמָה; וּמַחֲמַת קְדָשְׁתּוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ, שׂוֹר וְקוֹפֵץ מִשְׁלֵא לְשָׁמָה לְלְשָׁמָה, כִּי זֹאת הַבְּחֵינָה אֶצְלוֹ כְּמוֹ גַּשֶׁר שֶׁל דוֹנָג, שְׂאִין יְכוּלִים לָעֵמֵד עָלָיו. שׂוֹר לְתוֹךְ לְשָׁמָה, וּמִלְשָׁמָה – מַחֲמַת הַכְּרַח לְטוֹבַת הָעוֹלָם – שׂוֹר מֵהַגַּשֶׁר הַזֶּה, שֶׁהוּא אֶצְלוֹ עֲכָשׁוֹ כְּמוֹ גַּשֶׁר שֶׁל דוֹנָג, וְשׂוֹר מִזֶּה לְזֶה וּמִזֶּה לְזֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ בְּתוֹרָתוֹ בְּחֵינַת "וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם".

הַתְּקוּן לְכָל הַנַּ"ל. וְנִקְיֵט תִּירֵי כָפָא דְחַמְרָא בִּידָה – כִּי יֵשׁ שְׁנֵי בְּחֵינַת יִין, בְּחֵינַת תּוֹרָה שְׁבַע־לְפָה, בְּחֵינַת יִין מְלָכוֹת רַב (אֶסְתֵּר א), וּבְחֵינַת בִּינָה לְבָא, שְׂמַחַת הַלֵּב, "וַיִּין יִשְׂמַח לְבָב", גַּם הוּא בְּחֵינַת יִין. וּמִזֶּרֶק מֵהָאֵי לְהָאֵי – שִׁימְשִׁיךְ קוֹ יָרֵק מֵהָאֵי, בְּבְחֵינַת "וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו" כַּנַּ"ל. וְזֶה חֲבוּק, שִׁימְשִׁיךְ לְבָאֲהָבָה אֶת הָרְדִיפָה וַיִּשְׂמַח בִּיסוּרִין, עַל־יְדֵי־זֶה הַשְּׂכִינָה, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׁבַע־לְפָה, הִיא בְּבְחֵינַת חֲבוּק, בְּבְחֵינַת "אֲנִי חֲבָצֶלֶת", יָרֵקָה כְּחֲבָצֶלֶת, שִׁיחֵיהָ הַחֲבוּק בְּשִׁלְמוֹת. וְזֶה: וְלֹא נִטְפָא מִנִּיהוּ לְאַרְעָא; וְאֹתוֹ הַיּוֹם יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמֹת הָרָח – הֵינּוּ, שֶׁהַשְּׂכִינָה יִשְׁבָּה בֵּין תִּירֵין צְדִיקָא: צְדִיק עָלְיוֹן – זֶה בְּחֵינַת "יַעֲלוּ"

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקנה - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שמים"; "ירדו תהומות" - זה בחינת צדיק תחתון, זה בחינת נשיקין, בחינת "נטפות מור עבר" כנ"ל; ועל ידי מה נעשית בחינת נשיקין, בחינת "נטפות מור עבר"? על ידי החכמה כנ"ל. וזה: ושמע מלכותא וקטלה - הינו שישכיל וישמע את התורה שבעל פה, הנקרא מלכות פה, וישכיל מצרופיו היוצאים מתלמיד חכם, שד יהודי, וישמע וישכיל בשעה ששומע החרופין והגדופים היוצאים מפה תלמיד חכם שד יהודי, וישמע תורה שבעל פה, על ידי זה קטלה - כי עקר חיות של הקלפות והשדין אינם אלא מניצוצי השכינה, כל זמן שהיא אינה בשלמות ויש לה איזה חסרון, אזי יש להם חיות. כשמעלין אותה לבחינת חכמה, ששם עקר בנינה, וכשנבנית בשלמות - על ידי זה וקטלה לשד יהודי:

וזה פרוש: תהלה לדוד, תהלה - לשון ערבוב, כמו שכתוב (איוב ד): "ובמלאכיו ישים תהלה". דוד - זה בחינת תורה שבעל פה; הינו כשהתורה שבעל פה נופלת ונתערבב לצרופים אחרים כנ"ל. ארוממך אלקי המלך - התרוממות שלה על ידי אלקי, בחינת חסד אל כל היום (תהלים נ"ב). המלך - לבחינת בינה לבא, שהלב בנפש כמלך במלחמה (ספר יצירה פ"ו). ואברכה שמך - הינו אחר כך מעלה את התורה שבעל פה לבחינת חכמה כנ"ל, הנקרא ברוך על שם רבוי דברכאן, כי החכמה היא מקור הברכה (עיין זוהר תרומה קס"ב. האזינו רפ"ט. ובתיקון ע', ובבחי פ' ויחי ופרשה בשלח):

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הימני:

ז בשכיל זה טוב ללמד פוסק עם באר הגולה. כדי להזכיר שם התנא או הפוסק שחדש זה הדין כדי לדבק רוחו ברוח הצדיק

שְׁחַדֵּשׁ זֹאת הַתּוֹרָה כַּנִּל:

ח וְדַע שֶׁזֶה הַלְמָדוֹן שֶׁדוֹבֵר רְעוֹת עַל הַצְדִּיק הוּא מְכוּן גְּדוֹל מֵאֵת
 הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. שֶׁהַקְדוּשָׁה הַזֶּה הוּא מִפִּיל צְדִיק גְּדוֹל לְתוֹךְ פִּי שֶׁל
 זֶה הַלְמָדוֹן כְּדִי שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה יוֹצִיא הַצְדִּיק הַשְּׂכִינָה הַיְנוּ הַתּוֹרָה
 שֶׁבְּעַל־פִּיהָ מֵהַגְּלוּת שֶׁבָּפֶה הַלְמָדוֹן. כִּי הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים
 הַמְּבַחְרִים יוֹדְעִים מֵאִיזָה הַלְכוֹת נַעֲשׂוּ אֲצֵלוֹ אֵלּוֹ הַצְרוּפִים רְעִים
 שֶׁמְדַבֵּר עַל הַצְדִּיקִים. וְהֵם מַעֲלִים אֵלּוֹ הַצְרוּפִים וְעוֹשִׂים מֵאֵלּוֹ
 הַדְּבוּרִים הַלְכוֹת וּמִיַּחַד בְּזֶה יַחֲוִדִים גְּדוֹלִים וְנִפְלְאִים עֵינֵי שָׁם:

ט עַל־יְדֵי שֶׁשְּׂמַחִים בְּיַסּוּרִים וְעוֹשִׂים מֵאֲהָבָה (שְׁבַת פ"ח) לְקַבֵּל
 חֶרֶפַת הַשּׁוֹנְאִים בְּאֲהָבָה עַל־יְדֵי־זֶה מַעֲלִין אֶת הַשְּׂכִינָה לְבַחֲיַנַּת
 חֲבוּק:

י הַלְמָדוֹן הַיֵּשֶׁר עַל־יְדֵי שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרַת הַתְּנָא עַל־יְדֵי־זֶה מַחְזִיר נַפְשׁוֹ
 שֶׁל הַתְּנָא לְתוֹךְ גּוּפוֹ:

סֵדֶר הַיַּיִט מֵהַרְ"ן הַיְיִט:

סח (ט) שִׁיךְ לְהַשִּׁיחָה לְעַנְיָן דּוֹקטוֹרִיא שֶׁצְרִיכִים לְהַתְרַחֵק מֵהֶם
 מְאֹד בְּתַכְלִית הַרְחוּק עֵינֵי שָׁם בְּסִימָן נ'. וְאָמַר שְׂמִי שִׁישׁ לוֹ חוֹלָה
 בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, אִם הָיָה אֶחָד בָּא אֲצֵלוֹ וְהָיָה אוֹמֵר לוֹ שִׁיתֵן
 לְחֹלָה הַכָּאָה גְּדוֹלָה עִם עֵץ עֵב שֶׁקוֹרִין דְּרוּק, בְּיָדָי הָיָה נִבְהַל
 מְזֵה, וְהָרִי כְּשֶׁמוֹסֵר אֶת הַחוֹלָה בְּיַד הַדּוֹקטוֹר הָרִי הוּא כְּמוֹסֵר
 אוֹתוֹ לְרוֹצֵחַ מִמֶּשׁ. כִּי רְפוּאוֹתָיו בְּיָדָי יִזְיָקוּ לוֹ יוֹתֵר מֵהַכָּאָה
 הַרוֹצֵחַ, וְאִיךְ יִתְרַצֶּה לְהַמִּית הַחוֹלָה בְּיָדָי. וְכִי בְּשִׁבִיל שֶׁהוּא
 מְכַרֵּחַ לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבָר לְחֹלָה לְהַשְׁתַּדֵּל בְּהַצְלָתוֹ עַל־כֵּן הוּא
 מוֹסְרוֹ לְהַדּוֹקטוֹר, אִם־כֵּן יִקְרָא אֶחָד שִׁיכָה אֶת הַחוֹלָה תִּכְרַף מִכַּת
 רְצִיחָה, וְהֵבֵן הֵיטֵב.

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תַּר אָמַר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָל "לְעָד לְעָד מִקּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" אָמַר
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיחָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

(וְיִמָּה שְׂרַבְנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה נָסַע בְּעֲצָמוֹ לְלַמְּבָרְךָ וְעַסְק שָׁם בְּרַפּוּאוֹת יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת וּדְבָרִים נִסְתָּרִים מְאֹד, כִּי לֹא הִיְתָה כּוֹנֵנְתוֹ כְּלָל בְּמָה שְׁנִסְע לְשָׁם בְּשִׁבִיל הִרְפּוּאוֹת, רַק בְּשִׁבִיל דְּבָרִים אַחֲרִים הִידוּעִים לוֹ. וְכִמוֹ שְׁכָל הַנְּסִיעוֹת שְׁלוֹ הָיוּ פְּלִיאוֹת נְעֻלְמוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת כְּמוֹ הַנְּסִיעָה לְקֵאֲמִינִין וּלְנְוֹרִיטְשׁ וּלְשֶׁאֲרִיגְרָאד וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם הַמְּזַכְּרִים קֶצֶת בְּדְבָרֵינוּ, כִּי הָיָה לוֹ בְּזֶה סוּדוֹת נוֹרָאוֹת מְאֹד הַנְּעֻלְמוֹת מֵעֵין כָּל חַי). וְכִמוֹ שְׁפַעַם אַחַת כְּשֶׁבָּא מִהַדְּרָכִים הַנִּלְסִי סִפֵּר אֵיזָה מַעֲשֵׂה נוֹרָאָה (מִזְבוּב וְעַכְבִּישׁ) הַמְּבֹאֵר בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, וְאָמַר שְׁוֹאֵת הַמַּעֲשֵׂה מְבֹאֵרֵת עֲנִין הַנְּסִיעָה שְׁלוֹ, וּבְאֵמַת הַדְּבָר סָתוּם וְחָתוּם מְאֹד, כִּי מִי יוּכַל לְעַמֵּד בְּסוּד הַמַּעֲשִׂיּוֹת שְׁסִפֵּר, אִוּ בְּסוּד הַנְּסִיעוֹת וְהַנְּהַגוֹת הַנִּפְלְאוֹת הַנְּעֻלְמוֹת שְׁלוֹ. וְכִמוֹ כֵּן הִיְתָה הַנְּסִיעָה שְׁלוֹ לְלַמְּבָרְךָ, וּמֵאַחַר שִׁיּוֹצֵא וּבָא לְשָׁם הָיָה מְכַרְח מִן הַשָּׁמַיִם לְעַסְק שָׁם בְּרַפּוּאוֹת מְטַעְמִים וְסוּדוֹת הִידוּעִים לוֹ. אֲבָל כְּשֶׁבָּא מִשָּׁם אִוּ דִּיקָא הִרְבָּה לְסִפֵּר בִּיּוֹתֵר מִהַתְּרַחֲקֵת הִרְפּוּאוֹת, וְאָמַר אִוּ כְּמָה תוֹרוֹת מְשִׁיחוֹת הַרְ"ן עַל זֶה, וְגַם מִקְדָּם שְׁנִסְע לְעַמְּבֵעֵרְג הָיָה מְדַבֵּר מֵעֲנִין זֶה אֲבָל אַחֲרֵי־כֵן הָיָה מְדַבֵּר הִרְבָּה מְאֹד מִזֶּה לְהַתְּרַחֲקֵת מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוּק):

סֵט (י) הַשִּׁיחָה הַנְּדַפְּסָת בְּסוּף סִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת (שִׁיחוֹת הַרְ"ן נ"ח) הַמְּתַחֲלֵת יֵשׁ דְּבָר שְׁפּוֹרְח בְּמַחְשָׁבָה, זֹאת הַשִּׁיחָה שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי עַל הַעֲגָלָה קָדָם שְׁאָמַר הַתּוֹרָה שֶׁל דִּיּוּ לְעֵבֵד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ, בְּחִינַת דִּיּוּ עַל הַסִּפֵּר עֵינַן שָׁם בְּלִקוּטֵי א' בְּסִימָן קצ"ב.

וּמַעֲשֵׂה שְׁהָיָה כֵּן הָיָה, שְׁנִסְעְתִּי עִמוֹ עַל הַעֲגָלָה לְלוֹוֹתוֹ כְּשֶׁנִּסְע לְטַשְׁעֵהֲרִין עַל שִׁבַּת שִׁירָה, וְאִוּ בְּדֶרֶךְ אָמַר שְׁפּוֹרְח לְפָנָיו בְּאוֹתוֹ הִרְגֵע אֵיזָה דְּבָר, וְאָמַר אִוּ עֲנִין הַנִּלְסִי. וְאִוּ דְּבָר עִמִּי הִרְבָּה וְחִזַּק אוֹתִי וְנַחַם אוֹתִי אִוּ הִרְבָּה בְּדְבָרִים עֲרָבִים וְנִעִימִים, וְהַשִּׁיב אֶת נַפְשִׁי מְאֹד, וְאָמַר לִי הֲלֹא הַכֹּל יִתְּבַטְּלוּ לְפָנֵי הַנִּצַּחַת רוּחַ שִׁיְהִיָּה

לְךָ, וְכִי זֶה מְלֶאכֶה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְהֶאָדָם בְּעוֹלָם הַבָּא לְבַד, אֲלֵא שְׁנֵים בְּעוֹלָם הַזֶּה יִהְיֶה טוֹב לוֹ, עַד שְׁמֵרְבוּי הַהִתְקַרְבוֹת לְשִׁקְרָב אוֹתֵי אֲזוֹ וְהַתְגַּלּוֹת הָאֲהָבָה בְּדַבָּרִים מְתוּקִים שֶׁדִּבֶּר עִמִּי נִתְעוֹרְרוּ אֲצִלִּי דְמָעוֹת לְבָבוֹת מִחֲמַת שְׂמֵחָה:

(השמיטה) אחר שאמר השיחה המתחלת: היתכן שאנו מניחין את השם יתברך לגזור (המובא בשיחות הר"ן סימן ע), אמר אחר כך דברי צחות: "אלקים אל דמי לך" לבלי להניח את השם יתברך דאמען, שהתיבה הזאת הוא בלשונם טראכטין (לחשוב).

ע (יא) שִׁיךְ לְשִׁיחוֹת שְׂאֵחַר סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיֹת (שיחות הר"ן ע"ד) מֵהַ שְׂכָתוֹב שֵׁם שְׂצָרִיכִין בַּתְּפִלָּה לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ רְגֹז וְכוּ', וְאָמַר שְׂזִיחָה בְּחִינַת לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יִצֵּר טוֹב עַל יִצֵּר הָרָע, יִרְגִּיז דִּיקָא לְשׁוֹן רְגֹז, שְׂצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ רְגֹז בְּקִדְשָׁה כַּנִּל לְעַנְיָן תְּפִלָּה:

סֵדֶר הָאֲלֵה־בֵּית הַיּוֹמִי:

ז. הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה וְהַרְהוּרֵי זְנוּת וְשְׂפִיכוֹת־דָּמִים וְלְשׁוֹן־הָרָע, הֵם בָּאִים עַל מִי שְׂרָגִיל בְּנִדְרִים, אֲבָל נִתְבַּטְּלִים עַל־יְדֵי הַמִּנְהִיג שְׂבָעִיר, הַמְסִידֵר הַגְּבִיּוֹת וְהַמְסִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי עֲרֻכּוֹ שְׂיוּכָל לְסַבֵּל. יג. כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְשׁוֹק וּמִתְיָרָא, שְׂלֵא יָבוֹא לְיְדֵי הַרְהוּר עַל־יְדֵי רְאִיָּה, שְׂיִרְאָה נָשִׁים יָפוֹת, יֹאמֵר הַפְּסוּק: "הֵן אֲרֹאֲלִים צָעֲקוּ" וְכוּ', וְעַל־יְדֵי זֶה יִנָּצֵל מִרְאוֹת. יד. מִי שְׂיֵשׁ לוֹ הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, יִדַּע שְׂיִד אֲמוֹת הָעוֹלָם יִשְׁלַט בּוֹ. טו. בְּעִיר שְׂיֵשׁ שָׁם יְרִידִים וְיוֹמָא דְשׁוֹקָא גְּדוֹלִים, שָׁם הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה בְּיוֹתֵר, וְהַסְּגָלָה לָזֶה שְׂיַעֲסֵק בְּיוֹמָא דְשׁוֹקָא בַּתּוֹרָה, וְלֹא יָבוֹאוּ לוֹ הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה. טז. כְּשֶׁמְבַטֵּל הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, עַל־יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עוֹזְנוֹתָיו. יז. הַסְּתַכְּלוֹת לְמִזְרָח מְבַטֵּל הַרְהוּרֵי זְנוּת. יח. הַכְּבִיָּה מְבַטֵּל הַרְהוּרֵי זְנוּת. יט. כְּשׁוֹל הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תרגום מלשון חז"ל "צדק צדקוה שדך צדקוה רבנו יהיה תיקון רב"ל" - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זָרָה, עַל־יְדֵי הַתְּלַהֲבוֹת. כ. עַל־יְדֵי גְּבֻהוֹת דַּעַת בָּא לְיַדֵי הַרְהוּרֵי זְנוֹת עִם גּוֹיָה. כא. מִי שֶׁבָּא לֹו הַרְהוּרֵי זְנוֹת עִם בֵּית אֵל נִכְרָ, בְּיָדוּעַ שְׂיִהְיֶה לֹו אֵיזָהוּ נְפִילָה אֹו חוֹלָאת יָבֹוא עַל אֲשֶׁתוֹ וּבָנָיו. כב. עַל־יְדֵי הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה שׁוֹנְאִים בָּאִים וְנִתְרוֹמְמִים עַל אָדָם. כג. לְבַטֵּל הַרְהוּרֵי זְנוֹת, יִצְיֵר דְמוֹת אָבִיו. עֲצָה עַל הַרְהוּרִים, לְכַעַם עַל אֵיזָה דְבָר, וְרָמֹז: "רְגֹזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ". (שְׁמַעְתִּי מִרְבִּנּוֹ, זְכוּרֹנּוֹ לְבִרְכָה, בְּפִרוּשׁ, שֶׁהַפְּנֵה לְרֹגֹז וְלְכַעַם עַל עֲצָמוֹ. וְזֶה מְרָמֹז בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה: לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יִצֵּר טוֹב עַל יִצֵּר הָרַע שֶׁנֶּאֱמַר; "רְגֹזוּ" וְכוּ', הֵינּוּ לְרֹגֹז וְלְכַעַם עַל עֲצָמוֹ, אֲבָל חֲלִילָה לְכַעַם מִפֶּשַׁע, כִּי עוֹזֵן הַכַּעַם חָמוּר מְאֹד כִּיְדוּעַ). - גַּם סִגְלָה, לְנִתְקַ מִמְּקוֹמוֹ וְלִילֵךְ לְמְקוֹם אַחֵר, גַּם טוֹב לְקַפֵּץ מִמְּקוֹמוֹ.

הַתְּנַשְׂאוֹת א. מִי שֶׁמִּטִּיל אֵימָה יִתְרָה עַל הַעֲבוּר שְׁלֹא לְשֵׁם שְׁמִים, אֵינּוּ רוֹאֶה בֶּן תְּלִמִיד־חָכָם. ב. הַמֵּתְחִיל בְּדַבֵּר מִצְּוָה וְאֵינּוּ גּוֹמְרָה, מוֹרִידִין אוֹתוֹ מִגְּדֻלָּתוֹ. ג. כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ־שִׁבְרוּךְ־הוּא נִפְרָע מִשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, מְמַנֶּה לָהֶם פְּרִנָּסִים שְׂאֵינָם טוֹבִים. ד. מְנַשְׂאִין אֶת בֶּן צַדִּיק, כְּשֶׁאֵינּוּ הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל, כִּי שִׁילֵךְ בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל. ה. עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה מִתְנַשֵּׂא.

סֵדֶר שְׁבֻחֵי הַר"ן הַיּוֹמִי:

וְעָנָה הַחָכָם וְאָמַר לוֹ: תִּדַע שְׂאֵנִי מִנְעוּרֵי עוֹסֵק בְּתוֹרָה וְעֲבוּדָה וּבְמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּמִן הַסֵּתֶם יֵשׁ לִי שְׂכָר בְּשִׁבִיל זֶה חוּץ חֵלֶק עוֹלָם הֵבֵא שֵׁישׁ לִי בְּכֹלֵל יִשְׂרָאֵל זֹאת לָכֶם בְּמִשְׁכּוֹן, בְּאֵם חָם וְשָׁלוֹם, לֹא אֲשַׁתִּידֵל וְאֶתְאַמֵּן אֶת עֲצָמֵי לְהוֹצִיא אֶתְכֶם, יֵאבֹד הַכֹּל כִּי־אֲשֶׁר לְכֹל וְאֵין כּוֹנֵנִתִי לְהַתְּפָאֵר לְפָנֶיךָ, רַק כִּי־יִשְׁתַּאֲמִין לִי שְׂאֵין אֲנִי מִפְּקִיר אֶתְכֶם חָם וְשָׁלוֹם, אֲךְ אֵין פְּנֵאֵי לְעַסֵּק בְּזֶה הַיּוֹם בְּכֵן תִּקַּח עִמָּךְ מִצְוֹת הֵן מִצְּוָה שְׁמוּרָה הֵן שְׂאֵר מִצְוֹת אֵם תִּרְצוּ

לְאֹכֵל, וַיִּזַּן טוֹב מִהַמְבַּחֵר, וַיִּרְקוּת וּשְׂאֵר דְּבָרִים הַשְּׂיִכִּים לְהַסְדֵּר
 וְנָסַע בְּעֶצְמוֹ הָאִישׁ הַזֶּה לְחֹזֵר אֶל הַסְּפִינָה הַגְּדוֹלָה שֶׁהָיָה שָׁם
 רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ לְבִדּוֹ:

וּבְבוֹאוֹ לְשָׁם אֶל הַסְּפִינָה הַגְּדוֹלָה שֶׁהָיְתָה עוֹמֶדֶת רַחוּק מִן הָעִיר,
 תִּכְרַח בְּשִׁמְעוֹ רַבֵּנוּ אֶת קוֹלוֹ שֶׁמַּח מְאֹד שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה, וְרִץ לְנִגְדּוֹ,
 וְאָמַר לוֹ: בָּרוּךְ הוּא שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ בַּחַיִּים כִּי אָמַרְתִּי אוֹלֵי טַבְּעוֹ
 אוֹתְךָ בַּיָּם וְגַם אוֹתִי יִטַּבְּעוּ בַּיָּם וְעַכְשָׁיו בָּרוּךְ הַשֵּׁם הַנּוֹתֵן לִי יַעֲרַף
 כַּח כִּי לֹא הָיָה לִי עוֹד כַּח לְסִבֵּל הַיַּסּוּרִים עַד בּוֹאֲךָ כִּי אָמַרְתִּי
 אֲמוֹת עַד בּוֹאֲךָ, כִּי הָיָה לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, כְּלִיּוֹן עֵינַיִם מְאֹד
 בְּכָל אוֹתָן הַשְּׂעוֹת שֶׁנִּפְרַד הָאִישׁ מִמֶּנּוּ וְנִשְׂאֵר לְבִדּוֹ עַל הַסְּפִינָה
 וְהָיָה עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וְעֵינָיו כָּלוּת כָּל הַיּוֹם עַל בִּיאָתוֹ וְהַתְּפִלָּה,
 וְסִדְּרוֹ אֶת הַסְּדֵר כְּרֵאוֹי, וְאָכְלוּ וּשְׁתּוּ, וְסִפְּרוּ לוֹ הָאִישׁ כָּל הַדְּבָרִים
 הַזֶּה לְשִׂמְחָה שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה וּבִיּוֹם רֵאשִׁוֹן שֶׁל פֶּסַח בָּאָה הַפְּקֻדָּה
 שִׂיּוּלִיכוֹ אֶת הַסְּפִינָה אֶל הָעִיר וְלִקְשֹׁר אוֹתָהּ אֶל הַסְּפָר וְהָיוּ שָׁם
 גַּם־כֵּן לִילָה שְׁנַיִת בַּסְּפִינָה וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי הֵלֵךְ הָאִישׁ שֶׁל רַבֵּנוּ
 זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, אֶל הָעִיר לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפִלָּה, וְאַחֵר יְצִיאָתוֹ
 מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת הֵלֵךְ עִם הַחֲכָם לְבֵיתוֹ לְאֹכֵל סְעֻדַת יוֹם־טוֹב, וְאָכְלוּ
 וּשְׁתּוּ וּבְשַׁעַת הַסְּעֻדָּה אָמַר הַחֲכָם תּוֹרָה מִה שֶׁחֲדַשׁ בְּעֶצְמוֹ, וְגַם
 בְּשֵׁם אַחֲרִים, וְגַם מְצַדִּיקֵי דוֹרֵנוּ שֶׁבְּמִדְּיָנָתָנוּ וּבִקְשׁ מִהָאִישׁ הַזֶּה לְ
 שִׂיאֵמַר גַּם־כֵּן תּוֹרָה מִרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ וְאָמַר לוֹ אֵיזָה דְּבָר
 בְּשֵׁמוֹ, וְהָיָה לוֹ נַחַת גְּדוֹל מְאֹד, וְאָמַר:

שִׂישׁוּ בְּנֵי מַעֲי וְכוּ' וְאַחֵר הַסְּעֻדָּה חֹזֵר אֶל הַסְּפִינָה וְהַגִּבְּאֵי הֵלֵךְ
 אַחֲרָיו וְנִשְׂאֵ מֵאֲכָלִים טוֹבִים לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ וּבְבוֹא הָאִישׁ
 הַזֶּה לְעַל הַסְּפִינָה הָיָה נִרְאֶה פָּנָיו כְּמוֹ מִי שֶׁהוּא בְּעֶצְבוֹת וּמְרָה
 שְׁחוּרָה וְכִרְאוֹת אוֹתוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, נִדְּמָה לוֹ שֶׁמְכַרַח

לְהִיּוֹת שְׁנֵת הַפֶּךָ הַדְּבָר וּמִי יוֹדֵעַ מֶה נּוֹלָד הַיּוֹם וְלֹא יָכוֹל לְאָכַל מִחֲמַת צֶעַר וּבְאַמָּת, הִיָּה מִחֲמַת שְׁהַחֲכָם אָנֹס אוֹתוֹ שָׁם לְשֵׁתוֹת יִין הַרְבֵּה, וְנִשְׁתַּכֵּר, וּמִחֲמַת זֶה הָיוּ נִרְאִין פָּנָיו זֹעֲפוֹת כְּשֶׁבָא אֶל רַבָּנוּ וְרַבָּנוּ שָׁאֵל אוֹתוֹ וְהוּא לֹא הֵשִׁיב כְּלוּם רַק אַחֲר־כֵּן הִנִּיחַ עֲצָמוֹ הָאִישׁ לִישָׁן אֵיזָה שָׁעוֹת וְאַחֲר־כֵּן קָם מִהַשְּׁנָה בְּשִׁחוּק וְאָמַר לְרַבָּנוּ לֹא יָדַעְתֶּם שֶׁהֵם שָׁכְרוּ אוֹתִי כִּי אֲנִסוּנִי לְשֵׁתוֹת יוֹתֵר מִדֵּי מִחֲמַת שְׁמִחָתוֹ וְסִפֵּר לוֹ כָּל הַדְּבָרִים, אֵיךְ שֶׁהָיָה נוֹהֵג עִמּוֹ הַחֲכָם, וְהָיָה לוֹ נֶחֱת וְשִׂמְחָה וְאֵז אָכַל סְעֻדָתוֹ:

סֵדֶר שְׁלֵחַתוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן עא (א) מי שמת לו מת שהוא חייב להתאבל עליו אפילו אינו מוטל עליו לקברו פטור מק"ש ומתפלה ואפילו אם רוצה להחמיר על עצמו ולקרוא אינו רשאי ואם יש לו מי שישתדל בשבילו בצרכי קבורה ורצה להחמיר על עצמו ולקרוא אין מוחין בידו (עיין בי"ד סימן שמ"א): **(ב)** בד"א בחול אבל בשבת חייב כל היום עד הערב אם מחשיך על התחום בצרכי קבורה אבל אם אינו מחשיך על התחום חייב גם לעת ערב ויום טוב שני דינו כחול (ועיין סימן תקמ"ח סעיף ה') ויום טוב ראשון אם רוצה לקוברו בו ביום ע"י עובדי כוכבים דינו כחול ואם אינו רוצה לקוברו בו ביום דינו כשבת: **(ג)** המשמר את המת אפילו אינו מתו פטור: **(ד)** היו שנים משמרים זה משמר וזה קורא ואח"כ משמר זה וקורא זה: **(ה)** החופר קבר למת פטור: **(ו)** היו ב' או יותר חופרים כל הצריכים לצרכי החפירה בבת אחת פטורין ואם יש נוספים נשמטין וקורין וחוזרים אלו ומתעסקים והאחרים נשמטין וקורין (עיין בי"ד סימן שס"ה): **(ז)** אסור לקרות ק"ש תוך ארבע אמות של מת או בבית הקברות ואם קרא לא יצא:

סימן עב (א) נושאי המטה וחילופיהן וחילופי חילופיהן בין אותם שהם לפני המטה בין אותם שהם לאחריה מאחר שלמטה צורך בהם פטורים ושאר המלוין את המת שאין למטה צורך בהם חייבים: (ב) אין מוציאים את המת סמוך לק"ש שאין שהות להוציאו ולקברו קודם שיגיע זמן ק"ש ואם התחילו להוציאו אין מפסיקין כדי לקרות: (ג) העם העוסקים בהספד בזמן שהמת מוטל לפניהם נשמטים אחד אחד וקורין ומתפללין אין המת מוטל לפניהם הם קורין ומתפללין והאונן יושב ודומם: (ד) קברו את המת וחזרו האבלים לקבל תנחומין וכל העם הולכין אחריהם ממקום הקבר למקום שעומדים שם האבלים לעשות שורה לקבל תנחומין אם יכולים העם להתחיל ולגמור אפילו פסוק אחד קודם שיגיעו לשורה יתחילו ואם לאו לא יתחילו: הגה אם יש שהות ביום לקרות אח"כ (ב"י בשם הרמב"ם): (ה) העומדים בשורה לנחמו הפנימים שרואים פני האבל פטורים והחיצונים שאינם רואים פני האבל חייבים:

סימן עג (א) שנים שהיו ישנים בטלית א' ובשר שניהם נוגעים זה בזה לא יקרא ק"ש אלא אם כן היתה טלית מפסקת ביניהם ממתניהם ולמטה: (ב) אם היה ישן עם אשתו קורא בחזרת פנים לצד אחר ואפילו בלא הפסקת טלית משום דחשיבא כגופו ויש מי שאוסר ונכון לחוש לדבריו: (ג) אם היה ישן עם בניו בעודם קטנים מותר לקרות בחזרת פנים בלא הפסקת טלית ואם הם גדולים צריך להפסקת טלית: (ד) עד כמה הם חשובים קטנים התינוק עד שיהיו לו י"ב שנים והתינוקת עד שיהיו לה י"א שנים ואפילו הביאו ב' שערות מותר ובשנת י"ג לתינוק וי"ב לתינוקת אם הביאו ב' שערות אסור בלא הפסק ואם

לא הביאו ב' שערות מותר ומשנת י"ג ואילך לתינוק וי"ב לתינוקת אפילו לא הביאו ב' שערות אסור:

סימן עד (א) היה ישן ערום בטליתו צריך לחוץ בטלית על לבו ואז יקרא משום דלבו רואה את הערוה אסור: הגה והוא הדין אם לבו רואה ערות חבירו אסור (טור): **(ב)** הרוחץ ערום במים צלולים ורוצה לשתות יכסה בבגד ממטה ללבו כדי שלא יהא לבו רואה את הערוה כשיברך ודוקא בבגד אבל בידים לא הוי כיסוי: הגה והוא הדין אם מכסה ראשו בידיו לא מיקרי כסוי הראש ועיין לעיל סימן צ"א (תרומת הדשן בשם א"ז). ואם היו המים עכורים שאין איבריו נראים בהן מותר לקרות והוא בתוכן והוא שלא יהא ריחן רע (ואם אין לבו בתוך המים רק למעלה מן המים אף בצלולים שרי) (ד"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי תַּפְּלוֹת הַיּוֹמֵי:

רמ: ובכך יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, כשם שגברו רחמיך וחסדיך העצומים עלי, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, כן יהמו מעיך וחנינותיך וחסדיך הגדולים עלי, שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתים, ויפקחו עיני, וישמעו אזני, ולבבי יבין היטב את קול דברי הצדיקים אמתים, אשר עוסקים תמיד לעזרר ולהעלות את הטוב הנמשך מנשמות ישראל הכבוש בגלות, ולעשות בעלי תשובה וגרים, הן קול דברי הצדיקים אמתים שבדור הזה, הן דברי צדיקים אמתים שזכני עפר, הכתובים בספריהם הקדושים עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דברייהם הקדושים, עד שהטוב שבי יתעזר בתקף גדול, ובכח וגבורה גדולה דקדשה, עד שאזכה להתגבר באמת על הרע לשברו ולגרשו ולבטלו ממני בבוטול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניה באמת ובלב שלם ואזכה להיות

כְּרִצוֹנָךְ הַטוֹב בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ בְּשִׂמְחָהּ וּבְטוֹב לֵבָב:

רמא: אָנָּה ה' חֶמֶל עָלַי, וּמֵלֵא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים, וּבְכֵן תִּעְזְרֵנוּ ה'
אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, עַד שְׂיִתְעוֹרְרוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיָּבֹאוּ
וַיִּכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֵא רַחֲמִים עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ עַל
הַטוֹב הַכָּבוֹשׁ בֵּין הָאֲמוֹת וְתַעֲשֶׂה כְּגֹדֶל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת,
בְּאִפְּן שְׂתוֹדִיעַ לְהַטוֹב הַכָּבוֹשׁ בֵּינֵיהֶם, הַמְּפֹזָר וּמְפָרֵד בֵּין הָעַמִּים
בְּמִקוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְתוֹדִיעַ לָהֶם הֵיטֵב הֵיכֵן
הֵם בְּעוֹלָם, וְלִהְיֶיכֵן הֵם מוֹכְנִים לִילְךָ אִם לֹא יָשׁוּבוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, עַד
שְׂיִתְעוֹרְרוּ הֵיטֵב, וַיִּרְחֲמוּ עַל עַצְמָם וַיִּזְכְּרוּ אֶת ה' וַיָּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ,
וַיִּתְגַּדְּלוּ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה ה' לְבַד יָדַעְתָּ, אֶת גְּדֹל עֲצָם הַרְחֲמָנוֹת
שְׂיִישׁ עַל הַטוֹב הַכָּבוֹשׁ בְּמִקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ וְאַתָּה יָדַעְתָּ בְּאַמֶּת, כִּי אֵין
רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵין שׁוֹם צֶעַר וַיִּסּוּרִים שְׂבַע עוֹלָם
נִחְשָׁבִים כָּלֵל כְּנֶגֶד הַצֶּעַר וְהַיִּסּוּרִים וְהָעֲנוּיִים הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׂיִישׁ
לְהַטוֹב הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַרְחֲמָנוֹת שְׂיִישׁ
עַל זֶה הַטוֹב הַכָּבוֹשׁ בְּמִקוֹם שֶׁהוּא כָבוֹשׁ, אֲשֶׁר נִתְרַחַק מֵאָבִיו
שְׂבַע שָׁמַיִם וּמָה לוֹ לָאֵב שֶׁהִגְלָה אֶת בְּנָיו, וְאֵזִי לְבֵן שֶׁגְּלָה מֵעַל שְׁלַחַן
אָבִיו אֵזִי וְאָבִיו לְבֵן הַזֶּה, אֵזִי וְאֵזִי, אֵזִי וְאֵזִי מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת
לְהֵבֵן הַזֶּה, שֶׁהִיָּה בְּמִקוֹם שֶׁהִיָּה, וְעַכְשָׁו נִפְּל לְמִקוֹם שֶׁנִּפְּל, וְאִם
אַתָּה בְּעַצְמְךָ לֹא תִרְחַם עָלֵינוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, מִי יִרְחַם עָלֵינוּ, וּמִי
יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ, כִּי עַתָּה אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ
שְׂבַע שָׁמַיִם כִּי הַצְּדִיקִי אֱמֶת שֶׁהִיָּה לָהֶם זֶה הַכֹּחַ לְהוֹדִיעַ הָאֱמֶת
לְהַטוֹב הַכָּבוֹשׁ, הֵלֵא הִמָּה נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹזוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּמָה נַעֲשֶׂה
עַכְשָׁו בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נִהְיֶתָה, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ
כִּתְרוֹן בְּרֵאשׁ הַתָּר וּכְנֵם עַל הַגְּבָעָה, בְּאֵין מִשְׁעֵן וּמִשְׁעָנָה וּרְאֵה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תרח - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

"כִּי אֶזְלַת יָד וְאַפֶּס עָצוֹר וְעֶזוֹב", וְאִין עֹזֵר וְאִין סוֹמֵךְ הַבֵּיטָה
בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוֹ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ עֹזְרֵנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנֵנוּ:

רמב: טוב ומיטיב לכל, עשה למען טובך, עשה למען כבודך
ועשה את אשר תעשה, באפן שיחזור כל הטוב המפוזר ומפרד בין
העמים אל הקדשה ויתוספו ויתרבו בכל פעם גרים ובעלי תשובה
אמתים, עד שישובו כל ישראל וכל באי עולם אליך באמת, ונזכה
לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גדולים מן הארץ,
והאלילים פרות ופרתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר
יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ, יכירו וידעו כל יושבי
תבל כי לך תכרע כל ברה, תשבע כל לשון:

רמג: ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים, שנזכה לשבר את תאות
אכילה בתכלית באמת, עד שלא יהיה לנו שום תאוה גשמית
לאכל ולשבע בשביל תאות והנאת הגוף, חם ושלום, רק כל
אכילתנו ושתיתנו יהיה הכל לשמך באמת, כדי שיהיה לנו כח
לעסק בתורתך באמת, ונזכה לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך
לבד ותהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמיך הגדולים ותצילנו מכל מיני
מאכלות אסורות הן מאסורין דאורייתא הן מאסורין דרבנן,
ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם, חם
ושלום ולא יבוא לתוך פינו שום מאכל האסור לנו כי אתה ידעת
רבנו דעלמא כלא, שאי אפשר לבשר ודם להזהר ולהשמר
בעצמו מכל מיני מאכלות אסורות ומתערבותיהם, אשר
פרטיהם ודקדוקיהם רבים מאד, ועצמו מספר, ואתה יודע גדל
הפגם העצום הפוגם בנפש ישראל על ידי מאכלות אסורות, חם
ושלום:

רמד: על כן רחם עלינו למענה ועזרנו והושיענו ושמר את נפשנו,

שְׁנֵי זָכוֹת לְהִיּוֹת נְצוּלִים וּפְרוּשִׁים וּמְבַדְּלִים לְגַמְרֵי מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת
אֲסוּרוֹת מְנַבְּלוֹת וְטִרְפוֹת, מְשַׁקְּצִים וּמְרַמְשִׁים, מְבַשֵּׁר בְּחֶלֶב וּמִיּוֹן
נֶסֶךְ, מִחֶלֶב וְדָם, מְגִיד הַנֶּשֶׁה וְאַבְר מִן הַחַי, וּמִפֶּת שֶׁל עֵכוּ"ם
וּמִבְּשׂוּלֵי עֵכוּ"ם, וּמִשְׂאֵר כָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, מִהֶם
וּמִתְעַרְבוֹתֵיהֶם וּמִמִּשְׁהוֹ חֶמֶץ בַּפֶּסַח, מִכָּלֵם תְּשִׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁלֹּא יִכָּנְסוּ לְתוֹךְ פִּינוּ, וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת
נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ נְקִיִּים וְטְהוֹרִים וּמְבַדְּלִים מִהֶם
לְגַמְרֵי וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשְׁתֶּךָ הָעֲלִיּוֹנָה, וְתִקְּיֵם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב:
"וְהִיְתָם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי":